DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 30sten JULY, 1831. N. 30

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

OPROEPING!

INGEVOLGE autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezes en onderhoorige eilanden &c. &c. &c. worden by deze de houders van de hiernatemeldene ordonnancien over de jaren 1828 en 1829 opgeroepen om dezelve ter verkryging van betaling aan den Algemeenen Ontvanger te komen vertoonen; met intimatie dat by gebreke daarvan die ordonnantien als vervallen zullen worden beschouwd.

te weten:

No. 201, dd. 30sten Augustus 1828, in faveure Schipper D. Wever, voor vracht van diverse goederen ten behoeve van het militaire detachement te Aruba groot . . . . ƒ 15. 00.

No. 287, dd. 27sten October 1828, in faveure R. Conn, voor geleverde kalk aan 'sLands Magazyn in September 1828 . . . . „ 13. 00.

No. 299, dd. 4den Augustus 1829, in faveure I. J. Rammelman Elsevier jr., Secretaris en Ontvanger by het Gemeente Bestuur, tot gedeeltelyke voldoening der indemnisatie aan de kas van het Gemeente Bestuur voor de kosten der Schuttery over 1829 . . . . „ 416. 67.

De Boekhouder Controlleur,
J. PH. BOSCH.

Den 21sten July 1831.

NEDERLAND.

VERGELYKING.

De vergelyking tusschen de Fransche revolutie van July ll., en de Engelsche in 1688, houdt gewis, zoo als in het *Journal de la Haye* onlangs is betoogd, geen steek. Dergelyke ongerymdheden zyn het steeds, waarmede de Franschen zich troosten of vermaken, die, altyd jaloersch op hunne magtige naburen, evenwel niet ophouden telkens hunne voorbeelden te vermelden. In 1790 werd eene dusdanige vergelyking te berde gebragt.— Maar toen bewees BURKE dat men in 1688 de revolutie wel voorgekomen, maar niet bewerkt had, dat er in de vaste grondslagen der constitutie geene verandering hoegenaamd gemaakt was, dat de monarchie niet besnoeid was, dat de natie dezelfde rangen, dezelfde ondergeschiktheden, dezelfde vryheden behield; in één woord, dat alles in denzelfden toestand bleef. Het is niet alleen te wenschen, maar ook waarschynlyk dat Holland geene revolutie zal ondergaan. De *Nederlandsche gedachten* van 27 December ll. schept daarentegen eenige schrikbeelden, waarvan wy niets in de wezenlykheid zien. Het zoogenaamde revolutionaire beginsel, dat is het beginsel der volks-souvereiniteit, moge thuis zyn by een volk, welks karakter geen maat kent, anderen mogen daardoor gevaar loopen van vervoerd te worden van bewondering, tot nabootsing van alle de buitensporigheden eener beginsellooze, plunderende, woeste, bloeddorstige en overheerschende democratie; dat beginsel is by ons nimmer inheemsch geweest, en het Hollandsche karakter was evenmin in 1795 revolutionair, als het in 1810 despotiesch gezind was. Te gehoorzamen aan bajonetten, is nog niet zyne beginselen verzaken. De regering intusschen vermag alles om noodlottige botsingen te voorkomen, en eene gewenschte stevigheid aan de natie te geven. Men verlangt instellingen meer ontwikkeld, vryheden beter gewaarborgd, en een naauwer verband tusschen de regering en de natie daargesteld.— Het koningschap behoort, om zoo te spreken, boven de regering en de administratie verheven te zyn, en de scheidsman te wezen tusschen de regering en de vertegenwoordiging. Dit alleen stelt het denkbeeld van souvereiniteit in deszelfs ware licht; het bevordert die onschendbaarheid, en die onmisbare achting voor dezelve, zonder welke geene souvereiniteit denkbaar is. Volks-souvereiniteit is in de uitdrukking zelve even tegenstrydig als zwart-wit. Waar ieder vermeent hetzelfde regt te hebben om te bevelen en te regeren, daar gehoorzaamt niemand, en de maatschappy wordt ontbonden. Maar hetgeen Vorsten in oude en onbeschaafde tyden alleen door het zwaard verkregen hadden, moeten zy nu door overtuiging behouden, en naar den verbeterden toestand der beschaving temperen. Hoe noodlottig persoonlyke invloed van den Vorst op de regering zyn kan, hebben wy uit het voorbeeld van Karel X geleerd. Ontleenen wy betere lessen uit de geschiedenis van Engeland. In 1783 bragt de minister Fox zyn India-Bill ter tafel, zeer ter verkorting van de regten der O. I. Compagnie. Niettegenstaande de sterke addressen der compagnie, en van de stad Londen, ging de Bill by het Lagerhuis door, doch in het Hoogerhuis had het ministerie de nederlaag. De Koning begon in te zien, dat hy door zyne ministers verkeerd geraden was. Door graaf Temple liet hy weten, dat ieder die voor de bill stemde, als zyn vyand zou beschouwd worden. Te sterke woorden voorwaar, en die een stryd tusschen het prerogatief en het huis der gemeenten uitlokten, waarvan de uitkomst echter heilzaam was. Het ministerie werd veranderd, en Pitt aan deszelfs hoofd geplaatst. Op een adres van het lagerhuis, antwoordde de Koning dat hy het huis noch zou prorogeren, noch ontbinden. In de volgende vergadering 10 January 1784, maakte het lagerhuis besluiten, op voorstel van Fox, die de geheele stremming der administratie en financien ten doel hadden, later nog, besloot men dat de voortduring van het tegenwoordige ministerie in stryd was met de belangen der natie, en een nieuw voorstel van het ministerie omtrent Indië werd verworpen. De antiministeriële meerderheid evenwel verminderde telkens. Intusschen werden den Koning menigvuldige addressen aangeboden, om dank te zeggen voor de laatste verandering van het ministerie; eene poging om beide partyen te vereenigen tot een nieuw kabinet, was mislukt. Zoo stond de stryd tusschen den Koning en de natie aan de ééne, en het lagerhuis aan de andere zyde: toen het hoogerhuis besloot 1.) dat de poging van eenigen tak der wetgevende magt om de uitoefening der wet te schorschen, door voor zich zelven alléén te behouden, de regeling van een discretionnair gezag, met de konstitutie streed: 2.) dat volgens de bekende beginselen der constitutie de ontwyfelbare magt om de hooge posten van uitvoerend bewind aan te stellen, aan den Koning alléén was opgedragen, en dat het huis het grootste vertrouwen had op 'sKonings vryheid in de uitoefening van dit prerogatief. Daartegen nam het lagerhuis andere besluiten. Deszelfs addressen aan den Koning, om eene verandering van ministerie, werden daarmede beantwoord, dat er geene specifieke beschuldiging tegen eenig lid van het ministerie was ingebragt en dat Z. M. daarentegen van een groot deel der natie de grootste tevredenheid mét het bestuur vernomen had. Daarop verliep de antiministeriële meerderheid geheel; het parlement werd eerst geprorogeerd, en toen ontbonden, en de nieuwe verkiezingen leverden een lagerhuis dat zich beter met het ministerie verstond. Tot dergelyke heilzame resultaten zyn noodig, 1.) een ministerie dat zelf handelt, en in één zin: 2.) een hoogerhuis, onafhankelyk en stevig genoeg om de kroon te ondersteunen, zonder zich als party tegen over de natie te stellen: en 3.) het prerogatief der kroon om de vertegenwoordiging te ontbinden, met regelregte verkiezingen van diezelfde vertegenwoordiging. Niets van dit alles is strydig met onze tegenwoordige grondwet. De beginselen liggen er in; zy behooren slechts ontwikkeld, en duidelyker vastgesteld te worden. Wy verwachten de voorstellen daartoe niet van eene gedroomde volks-souvereiniteit, maar van de regering zelve. De monarchie zou geen beter schild hebben, vooral by eene dynastie zoo als die van Oranje, waaraan de natie nu reeds met zoo veel tederen innig gehecht is.

Iets over Maastricht.

Daar alle oogen thans op Maastricht gevestigd zyn, zal het misschien aan velen aangenaam wezen, dienaangaande iets te vernemen.

Maastricht, (*Trajectum ad Mosam.*) is eene zeer sterke vesting, thans de hoofdstad der Nederlandsche provincie Limburg, voorheen, namelyk: van 1795 tot 1814 aan Frankryk toebehoord hebbende, en gedurende dien tyd de hoofdstad van het departement der Neder-Maas uitmakende. Deze stad ligt aan de Maas, en wordt door de kleine rivier Jecker in twee deelen verdeeld, waarvan de regterzyde Wyck genaamd wordt. Eene fraaije 500 voeten lange steenen brug, bindt beide oevers aan elkander; naar den kant van Wyck echter is de brug van hout, hetwelk in tyd van oorlog spoedig kan worden afgebroken.

Maastricht is zeer oud, door de Salische Franken gebouwd, en wordt voor de de hoofdstad der Tongeren gehouden, die in de vyfde eeuw door Attila, Koning der Hunnen, geplunderd en verbrand werd. In 881 werd Maastricht door de Noormannen verwoest, doch naderhand weder opgebouwd, en door de Hertogen van Braband als ryksleen bezeten. Karel V. onthief in 1530 Maastricht van alle leenroerigheid, en nam, als Hertog van Braband, de stad in eigendom. In 1579 werd zy voor de eerste maal door den Hertog van Parma belegerd en door verrassing ingenomen, by welke gelegenheid over de 8000 menschen door de Spanjaarden vermoord werden; het volgende jaar zocht Prins Willem I. vruchteloos de stad te herwinnen, die in de magt der Spanjaarden bleef tot 1632, wanneer Prins Fredrik Hendrik haar vermeesterde. In 1634 werd zy door den Hertog van Bouillon zoo dapper verdedigd, dat de vyand haar vruchteloos belegerde. By den Munsterschen vrede van 1648 kwam Maastricht aan onzen staat, doch werd in 1673 door Lodewyk XIV veroverd, en bleef in het bezit der Franschen tot den Nymeegschen vrede van 1679, by welken zy er afstand van deden; in 1706 deden zy wederom een vruchteloozen aanval op de stad, doch vermeesterden haar by verdrag in 1748 en andermaal in 1794, doch kwam, ingevolge der traktaten van Londen en Weenen in 1814 met geheel Limburg aan het Koningryk der Nederlanden.

De stad is tamelyk regelmatig gebouwd, heeft verscheiden groote pleinen, waaronder de markt met het zeer schoone raadhuis geteld wordt als ook de parade plaats met boomen omgeven.—Deze stad telde voorheen 19 a 20,000 inwoners, 9 Roomsche en protestantsche kerken, 21 oude kloosterkerken en circa 3000 huizen. Maastricht is eene van de sterkste vestingen der Nederlanden, en de sleutel van het koningryk aan den kant van de Maas. Op den St. Pietersberg aan de westzyde der Maas is de sterke Citadel gelegen, en kan het land tusschen de stad en den St. Pietersberg geheel onder water worden gezet. Het Gymnasium is bekend, en de bibliotheek op het raadhuis merkwaardig. Verscheidene fabrieken, als van laken, geweren, zeepziederyen, branderijen, enz. geven groote levendigheid.— In meekrap, tabak en chicory wordt veel handel gedreven, ook zyn er de peperkoeken vermaard, waarvan sterke verzendingen naar de Kolonien worden gedaan. De bekende lantaarnen *photopériphériques catadioptriques* genaamd, zyn aldaar uitgevonden. In den St. Pietersberg is eene voortreffelyke steengroeve, waarvan de ingang aan de Maas is; dezelve is zoo [illegible], dat men er met wagens in kan komen; by [illegible], hebben deze gangen tot schuilplaatsen der inwoners gediend; zy zyn ook zoo groot, dat er zich 40,000 menschen in kunnen bergen; men rekent dat [illegible] gangen den berg doorsnyden en deszelfs omtrek [illegible] bedraagt. Aan den dapperen Dibbits is de verdediging van dit bolwerk toevertrouwd; deze stad [illegible] woordige omstandigheden, van te groot [illegible] niet tot het [illegible] bezet [illegible].

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen teweten:

Nademaal de rekeningen wegens het een percent patentregt sedert primo April tot ultimo Juny 1831 uitgeschreven en bezorgd zyn, zoo hebben wy, overeenkomstig de deswege bestaande verordeningen, goedgevonden en verstaan te bepalen en hierby kennelyk te maken: dat de Raad van Policie op aanstaanden Dingsdag den 2den Augustus des voormiddags te elf ure in de Raad Kamer op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam vergaderen zal, om tot 'smiddags te twaalf ure zitting te houden, ter aanhooring en beslissing over de belangen der genen, dewelke vermeenen mogten redenen van bezwaar tegen de aan hen bezorgde rekeningen te hebben.

Gearresteerd op Curaçao den 28sten July 1831, het 18de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Algemeene Secretarie den 15den July 1831.

OP authorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer Kolonie, wordt hierby bekend gemaakt, tot narigt van al de genen welke daarin belang stellen, dat het wrak van Zyner Majesteits aan de Reedo van het eiland Bonaire gestrande brik Sirene, by Publieke Opveiling zal worden verkocht, op zoodanigen dag als by de gewone oproeping zal worden bepaald.

W. PRINCE, Sec.

NB. De omroeping is den 20sten dezer geschiedt en de verkooping zal op den 1sten Augustus aanstaande plaats hebben.

Den 21sten July.

Post Kantoor, den 29sten July 1831.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat de Koloniale Pakket Schoener Gouverneur Generaal Cantz'laar, op den 5den der aanstaande maand Augustus naar Suriname zal vertrekken, en dat de Brievenzak, welke opgemaakt wordt om derwaarts verzonden te worden, op dien dag, des morgens te negen ure, zal gesloten worden.

A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

BEKENDMAKING.

DE genen die hunne Contributien tot instandhouding der Schuttery over dit Jaar nog niet hebben aangezuiverd, worden by deze verzocht om dezelve uiterlyk vóór het einde van deze maand te komen voldoen; aangezien na dien tyd de rekeningen hiervan ter geregtelyke invordering aan den daartoe bevoegden ambtenaar zullen worden overgegeven.

De Ontvanger by het Gemeente Bestuur,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Den 8sten July 1831.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 29sten July 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 19 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 1sten July 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand July zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.
Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

WAARSCHOUWING.

DE ondergeteekende Commissaris van Policie belast met het Publiek Ministerie, de onvoldane rekeningen zoo wegens belasting op eigendommen en bezittingen als wegens het personeel en mobilair over het tweede kwartaal dezes jaars ter geregtelyke invordering hebbende overgenomen, roept by deze al de nalatigen op, om uiterlyk op aanstaanden Maandag den 1sten Augustus de vervallene bedragen hunner onderscheidene rekeningen te komen voldoen; zullende op den daaraanvolgenden dag al de posten die bevonden worden onbetaald te zyn gebleven, aan den Geregtsbode ter sommatie worden overgegeven.

Mr. J. B. GRAVENHORST.

Den 28sten July 1831.

Liefhebberij Komedie,

"On fait ce qu'on peut
Non pas ce qu'on veut."

DE Werkende Leden brengen mits deze ter kennisse van de Heeren Leden Intekenaren, dat de representatie van

Le Naufrage,

Blyspel in drie Bedryven.

GEVOLGD DOOR HET NASTUK

Le Mariage forcé,

Blyspel in een Bedryf.

zal op Maandag den 1sten Augustus aanstaande plaats nemen.

Den 22sten July 1831.

NB. De Heeren Leden worden ernstig verzocht geene onder negen jarige kinderen te introduceeren.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JULY.

23.	golet Dorothea, Hart,	Bonaire
26.	—— Dorothea, De Lange,	Aruba
	bark Trenidad, Hands,	Puerto Cabello
27.	golet Gran Maria, Agestini,	St. Thomas
28.	—— La Cometa, Jansen,	Arikla
	—— Billow, Webb,	New York

UITGEKLAARD—JULY.

23.	golet Dorothea, Hart,
25.	—— St. Anna, Montener,
27.	—— Amable Lucia, Marcoñier,
	—— Dorothea, De Lange,
	—— John, Groves,
29.	—— Gysbertha, De Brot,
	—— Hammoud Dugan, Brick,

☞ *De vertooning van de Liefhebbery Komedie zal in stede van aanstaanden Maandag op heden avond ten bepaalde ure plaats hebben.*

☞ Op verzoek van onzen Correspondent van *Le Courier des Etats Unis* maken wy aan het publiek dezer kolonie bekend, dat de Heer Jeosuah De Sola Agent is van dat half weekblad. De genen die voor het verkrygen van hetzelve willen onderteekenen, zullen gelieven zich by hem te vervoegen. De subscriptie voor hetzelve is *f* 20 's jaars.

Wy hebben St. Thomas Couranten van den 16den en 20sten dezer ontvangen, behelzende Europische berigten tot den 14den Juny. De Courant van den 16den vermeldt de aankomst van de eerste Juny Pakket met dagteekening van Londen tot den 4den Juny, waaruit wy eenige uittreksels voor dit nummer gemaakt hebben; en die van den 20sten behelst de aankomst van een vaartuig uit Havre de Grace met berigten tot den 14den Juny, vermeldende dat Prins Leopold van Saxe Coburg den Belgischen troon geweigerd heeft, dat Belgie en Holland den oorlog tegen elkander verklaard hebben, dat Frankryk in diepe rust is, en dat de Polen by voortduring overwinnend zyn. Dit is alles wat die Courant behelst; doch van een' Heer die de Fransche nieuwspapieren gelezen en met den kapitein van het Fransch vaartuig van Havre de Grace gesproken heeft, vernemen wy mondelings, dat ten gevolge der moedwil en der hardnekkigheid van Don Miguel, de Franschen al de oorlogschepen van Portugal op één korvet na, op de Taag en aan de Portugesche kust, genomen hebben.

De Koning der Franschen heeft thans eene zeer schoone gelegenheid aan de hand om aan den geest van zyn volk afleiding te geven. Hayti levert deze schoone gelegenheid op. Misschien zal het hem beter lukken dan de expeditie van Karel X. naar Algiers, welke te spoedig en te gemakkelyk was afgeloopen.

Personen van St. Thomas alhier aangekomen, berigten ons, dat aldaar algemeen geloof gehecht wordt aan eene scheuring tusschen Frankryk en deszelfs voormalige kolonie. De Haytianen weigeren te voldoen of kunnen niet voldoen de die laatste termynen ter somma van negentig millioen franken van hunne verbintenissen aan Frankryk. Hierover is men reeds eenigen tyd geleden in onderhandeling geweest, doch de Haytiaansche afgezant naar Frankryk, de Heer Saint Macary, is onverrigter zake terug gekomen. De betalingen moesten plaats hebben in vyf termynen, beginnende jaarlyks van 1825, en sedert dien tyd heeft men niet meer dan twee termynen betaald. By de terugkomst van dezen afgezant heeft de Fransche Konsul in Hayti de onderdanen van Frankryk doen aanzeggen om zich in gereedheid te houden ten einde van daar te kunnen vertrekken; daarop na verloop van eenige dagen heeft het gouvernement eene bekendmaking doen aanplakken, aan de Fransche onderdanen 26 dagen tyd gevende om Hayti te verlaten.

Frankryk eischt de voldoening van de verloopene termynen en in geval van non betaling zal zy het schiereiland Samana en de Kaap St. Nicolaas met garnisoen bezetten en de onderdanen van Frankryk toelaten aldaar vaste eigendommen te bezitten.— Dus staan de zaken tusschen Frankryk en Hayti; en zoo men in aanmerking neemt de behoefte van Frankryk om den geest van het volk afteleiden, en den ongunstigen toestand van Hayti, thans geschokt door volksberoerte, zoude men welhaast eene expeditie tegen Hayti kunnen te gemoet zien.

Op Maandag den 25sten dezer zyn van Maracaybo over Aruba als passagiers aangekomen de volgende officieren der Republiek van Columbia:—

De kolonel Jose Maria Otero, de kommandanten Jose Calcedo en Joaquin Telechea, de 1ste luitenant Lorenzo Benites en de 2de luitenants Jose Maria Laclare en Francisco Otamendi.

UITTREKSELS UIT DE ST. THOMAS COURANT VAN DEN 16DEN JULY.

Brussel, Juny 2.—Het kongres heeft met eene meerderheid van 137 stemmen tegen 48 beslist om morgen overtegaan tot het beraadslagen der verkiezing van een' opperhoofd van den staat. De uitslag is ligt te bevroeden: Prins Leopold zal ongetwyfeld tot Koning verkozen worden.

De Pruisische Staats Courant van den 27sten Mei bevat een uittreksel van een Warschausch nieuwsblad van den 21sten, meldende dat Generaal Skrzynecki op Ostrolenka aangerukt en de stad, met eene groote som gelds, baggagie enz. op

den 18den vermeesterd en vele honderd krygsgevangen gemaakt had. Eenige berigten bepalen het getal krygsgevangenen op 1,700. Te Berlyn was men van het innemen van Ostrolenka verzekerd, maar de byzonderheden van deze gebeurtenis werd als vergroot beschouwd. Men vermoedde dat Skrzynecki's aanrukking op Ostrolenka ten doel had om Wilna te kunnen bereiken en achter den rug van de Russen te komen, ten einde hen den toevoer van levensmiddelen aftesnyden.

Het hoofdkwartier van Diebitsch was te Sokoleff.

Londen, Juny 4.—Lord Ponsonby heeft eene nota aan het Belgische kongres medegedeeld, bevattende 1ste. Dat de groote mogendheden gewillig zyn, om te bemiddelen tusschen Holland en Belgie ten opzigte der overgave van Luxemburg, maar zy hebben zich voorgenomen Holland in het bezit van Limburg te bevestigen; en 2den dat het Protocol betrekkelyk de vereenigde schuld (namelyk de schifting van schuld) moet worden beschouwd als slechts een voorstel te zyn geweest.

Eene BrusselscheCourant meldt dat naar luid der nota van Lord Ponsonby, Prins Leopold de kroon van Belgie zal aannemen, maar de Courant vergeet te melden dat hy ingewilligd heeft om de kroon aantenemen alleen op de door de groote mogendheden bedongene voorwaarden, waarby men ook verwacht dat de Belgen toestemmen zullen in eene bemiddeling van de mogendheden ten opzigte van Luxemburg en dat zy van alle eischen op Limburg zullen afzien. Men heeft zich reeds in het kongres eenstemmig uitgedrukt ten gunste van den Prins Leopold en op den 1sten Juny zoude er een formeel voorstel deswege gedaan worden. De aanneming van de kroon is onder alle omstandigheden eene zeer wenschelyke zaak.

(Uit de *Evening Post.*)

De toestand van Belgie.—De jongste Brusselsche en Fransche Couranten schetsen af Belgie als neigende naar eenen staat van regeringloosheid, zoo niet reeds de ontbinding van het gansche gouvernement bereikt te hebben. De manieren van de gegoede, godsdienstige en ordenlyke inwoners der provintien, alsmede de eerbied voor hunne oude gewoonten en hunne verkleefdheid aan hunne natuurlyke bestierders, kunnen alleen voorkomen de uitbreiding over het gansche land van die verwarring welke demagogen, clubbisten en anarchisten in de algemeene administratien en in de voornaamste steden hebben ingevoerd. Geen volk op aarde zoude onbeschadigd de schok van zoodanige stuiptrekking als de Belgische revolutie en van zulk een ongeregeld staat van gouvernement, als dien tot denwelke de Belgen gedoemd zyn, ontduiken.

Medegedeeld.

PARYSCHE CORRESPONDENTIE.

Parys den 18den April 1831.

MYN WAARDE BULL!

Het aangename lente weder—de warme zon—de blaauwe hemel—eene heldere lucht—de seringen die derzelver knoppen voortbrengen en de wederkomst van het schoon saizoen begroeten—bewogen my op gisteren om naar de tuinen van Luxemburg te wandelen. Zoo gy met die tuinen bekend zyt, gelyk ik geloof, dan zult gy U de twee gelukkige uren kunnen voorstellen welke ik genoot, toen ik onder die schoone boomen drentelde, en van ieder kyk gat der uitzondering op de woelige wereld nederzag. Dan by het einde myner wandeling ontmoetede ik een' ouden Belgischen vriend—iemand die ik sedert vele jaren gekend en geëerd heb, en met wien te redeneren ik het grootste vermaak schepte, vermits ik overtuigd was dat hy, ten aanzien van zyn land, de waarheid onopgesmukt spreken zoude. Toen ik hem voor het eerst kende was hy in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, en hoezeer hy eene katholyke opvoeding genoten heeft, is hy nogthans een verlicht en gevoelig man; hy bekende, ja beweerde overal door aanhalingen van daadzaken dat de Belgen nimmer zoo gelukkig geweest zyn als onder de bescherming en regering van eenen Protestantschen vorst. Toen woonde hy te Gend en was gelukkig en geëerd. Ten einde U een naauwkeurig en opgehelderd denkbeeld ven Belgie, op het oogenblik, te doen vormen, zal ik U het gesprek, hetwelk wy te zamen gehouden hebben by wyze van een verhaal, mededeelen en myne vragen op zyde latende zal ik eeniglyk zyne antwoorden op dezelven aanteekenen. Zoo na de lezing van dit verhaal eenige uwer lezers als nog onovertuigd blyven van het schandelyk karakter en de onteerende doeleinden der Belgische omwenteling, dan zal de wanhoop my bevangen van door meerdere treffende daadzaken die ik aanstippen kan, het gevoel van overtuiging in hunne boezems levendig te maken.

"Gy schynt verbaasd te zyn," aldus sprak myn Belgische vriend "my in deze tuinen te ontmoeten, ik billyk uwe verwondering. Pas gisteren avond ben ik van Ryssel hier aangekomen. Myne bezittingen heb ik onder de waarde verkocht. Ik heb meer dan de helft van myn klein fortuin in deze verwenschte revolutie verloren. Om dat ik myn vorst getrouw gediend heb, ben ik als een verrader aangeklaagd geworden en om door het graauw niet dood, gewurgd of aan stukken gehakt te worden, heb ik Gend verlaten—van Ryssel gevlugt en nu ben ik hier te Parys.

"De Koning der Nederlanden had slechts eene fout—hy dacht dat hy door zyne weldaden en goedheid de genegenheid der Priesters tot zich trekken zou, en hy heeft te veel vertrouwen gesteld op zyne eigene maatregelen ter bevordering van het publieke nut en welvaart. Toen het huis van Nassau in 1814 tot den troon van Belgie kwam, was Gend eene arme ellendige plaats, tot armoede en ongeluk vernederd. Door de bescherming en aanmoediging welke de Koning aan den handel en de fabrieken verleend heeft was dezelve in Augustus des verleden jaars misschien de bloeijendste stad van hare grootte in geheel Europa. Ik ken vele Belgen die in 1815 en 1816 niet veel beter dan dienstboden waren en die nu meesters van ruime en aanzienlyke rykdommen zyn, die zy met fabriekering en handels verrigtingen by een vergaderd hebben.

"Toen de Koning eenige tyd geleden te Gend was, hielden de Priesters zich op eenen afstand van hem af en mompelden overal dat een Protestantsche Koning eene Katholyke bevolking niet regeren moet.—In weerwil echter van alle hunne schandelyke intrigues werd de Koning overal met luide geestdrift en blydschap ontvangen. Toen ik de eer had Zyne Majesteit myne hulde te doen, sprak hy aldus tot my: "Ik ben wel gelukkig by het ontwaren van de genegenheid die, in weerwil van de pogingen van myne vyanden, by myn volk voor my bestaat." Ja Sire "zeide ik," het volk is aan uwen troon en persoon gehecht en het zal zulks steeds blyven zoo de Drukpers en de Priesters beteugeld worden." Zyne Majesteit verwaardigde zich op myne aanmerking te antwoorden: "De Drukpers te beteugelen zoude het goede oordeel van myn volk in twyfel trekken, en de Priesters tegenhouden zoude de godsdienstige vooroordelen myner onderdanen beledigen. Ik wil regt handelen en het overige aan de Voorzienigheid overlaten." Ik zeide toen, natuurlyker wyze, daarop niets meer tegen den Koning; dan het hoeft my dikwyls berouwd dat ik er niet bygevoegd had: "Ja Sire, het is goed om op de Voorzienigheid te vertrouwen, dan—wy moeten ook gebruik maken van de middelen welke de Voorzienigheid in onze handen gelegd heeft."

"Sedert dien dag heb ik Zyne Majesteit nimmer weder gezien, ik ben zyne zaak altoos getrouw gebleven en nu ben ik het offer myner getrouwheid geworden; dit berouwt my geenszins.

"Ik geloof niet dat de terugkomst van de familie van Oranje in Belgie voor eerst nog mogelyk zyn zal. Belgie heeft als nog niet genoeg geleden voor deszelfs zwarte ondankbaarheid, en nogthans heeft het verschrikkelyk geleden. Gend heeft byna even veel als Antwerpen geleden en beiden zyn byna geruineerd. Tegenwoordig heeft het graauw de opperhand, en noch sekse, noch ouderdom, noch achtbaarheid van stand en karakter, kunnen de individuen en hunne bezittingen van de aller spoorlooste aanvallen en mishandeling beveiligen. Onlangs werden al de meubelen en bezittingen van eene myner vrouwelyke kennissen volkomen vernield, om dat men wist dat zy met achting over het huis van Oranje, gesproken had. Niemand durft zich des avonds buiten huis wagen zonder gevaar te loopen om gruwelyk vermoord te worden, ten zy men tot de regeringloeze party behoort. De Colossaalste rykdommen zyn door de gebeurtenissen der laatste zes maanden te gronde gegaan. Vele honderden van menschen zyn in zulke noodlottige omstandigheden geplaatst dat zy niet in staat zyn het overschot hunner bezittingen te verkoopen en zy bezitten de moed niet om te vlugten en hunne fabrieken en etablissementen aan het noodlot overtelaten.

"De priesters blazen het vuur met yver aan; zy spannen de gemoederen des publicks onophoudelyk met hunne predikatien en ingevingen, die zy aan de lagere klassen van het volk opdringen. Te Gend heb ik een Priester hooren verklaren, "dat de inwoners van Brussel niet genoeg gedaan hebben, dat zy de Prins van Oranje gevangen hadden moeten houden en Prins Frederik verkant helpen." Een Priester van West Vlaanderen betuigde in myne tegenwoordigheid dat hy zyne kudde aanmanen zoude, om niet te vreden te blyven, tot wanneer de dyken van Holland doorboord en alle Hollanders verdronken zullen zyn.

"Te Brussel, alwaar ik my in de verleden maand voor eenige dagen ter beschikking van eenige zaken bevond, was het geld zoo schaars dat er niemand een wissel disconteren wilde, noch het geringste geven noch iets koopen kon. Een myner commerciele vrienden aldaar die voorheen tien klerken in zyn etablissement had, opent en sluit nu zelfs zyne winkel en verkoopt in eene geheele week geen vyf guldens aan waarde. De oude man die zy Regent genaamd hebben, wordt door eene klub geregeerd, die zy vaderlandslievend noemen; dan de meeste harer leden zyn gemeene schuitenvoerders, dieven en moordenaars. Het leger is in twee partyen verdeeld; de eene is voor het Huis van Oranje en de andere voor eene Republiek; de Priesters willen een gemeenbest hebben, of anders een' hoogen katholyken geboren edelman, of een' Vlaamschen Graaf die Belgie voor de belangen der kerk regeren kan. Wat eene zeemagt betreft, die hebben zy niet. Al de kooplieden en weldenkenden die bezittingen hebben zyn voor eene vereeniging met Holland. In het begin was de Fransche party groot in Belgie, dan, nu zoude niets hun tot grooter genoegen verstrekken dan om deel te hebben in eenen oorlog tegen *Louis Philip.*

"De nieuwe gedwongene leening welke het zoogenaamde gouvernement aangaat, zal in alle provincien zeer tegen den wil des volks zyn. Ten tyde van Koning Willem leende het gouvernement geld aan de provincien, aan partikuliere individuën en handel ondernemers tegen drie ten honderd, en nu is de regering verpligt geld van de provincien, te borgen. Ik geloof dat die leening in vele plaatsen oproer verwekken zal en inderdaad, zoo Frankryk en Engeland, Pruissen en Holland de tegenwoordige menschen in Belgie geheel alleen willen laten, zullen zy in kort genoodzaakt zyn de hulp van vreemde troepen in te roepen, ten einde burgerkryg voor te komen.

"Een ieder die het eenigzins schikken kan en genoeg bezit om in een vreemd land te leven, verlaat Belgie om zich naar Frankryk of Engeland te begeven, en vele huisgezinnen zweren dat zy nimmer weder het Belgische grondgebied betreden zullen. Ik kan geene woorden krachtig genoeg vinden om U, gelyk ik het wenschen zoude, den treurigen en beklagenswaardigen toestand tot welke Belgie vernederd is, in deszelfs ware gedaante aftemalen. Ik moet nogtans een paar daadzaken ter uwer kennisse brengen. By eene der jongste vertooningen van volkswraak en volkswoede te Brussel werd de dienstmeid van een' respectabel koopman door een gedeelte van het graauw schandelyk geschonden, om dat zy "Leve de Prins van Oranje" uitgeroepen had en te Gend werd een jonge dame, die tot eene aanzienlyke Hollandsche familie behoort, door eenige schurken en vagebonden met moord en schending van eer gedreigd en gedwongen om "ter neder met de Hollanders, ter neder met de Nassaus" uitteroepen. Ik was te Gend zelfs ooggetuige van een tooneel van verwoesting en plundering waarvan ik U geene schets met de eigenaardige kleur geven kan; boeken, schilderyen, meubelen werden allen vernield, en om geene andere reden dan om dat het jan hagel besloten had te doen blyken dat het de meester was en dat er geene regering in dat land bestaat."

Aldus, myn Waarde Bull, sprak myn Belgische vriend. Zoo er nog menschen gevonden worden, die, na dit verhaal, nog niet gelooven willen wat de Belgen zyn, dan moet ik hun naar dat land der regeringloosheid en ook naar de nieuwsbladen van hetzelve verwyzen. Wie zal dan een oogenblik aarzelen, om, na dergelyke gruwelyke gebeurtenissen en daadzaken, uitteroepen "Leve de revolutie."

Mengelingen.

Een blik op onzen tyd.

Waar is een tydperk in de geschiedenis, dat in het kort bestek, van nog geene vyftig jaren, zoo vele, en zulke groote gebeurtenissen opleverde, als dat hetwelk wy beleven?—Gy, ryke leerschool voor de ondervinding van volgende tyden, wanneer zullen de volken en vorsten zich aan U spiegelen, en zich wachten van niet andermaal op de klip der wederkeerige onregtvaardigheid te stooten of te vergaan! By de algemeene revolutie der vorige eeuw, kende men de rampzalige gevolgen in derzelver geheelen omvang nog niet, die zulk eene woede naar zich sleepte; maar diep gebukt onder het zware pak der geweldige slaverny, dat een soldaat van fortuin aan Europa te torschen had gegeven, wenschte het niets meer, dan van dien onverzadelyken dwingeland en heerschzuchtigen tiran ontslagen te worden.—Dan zoude er voor Europa, onder tegenspoeden wys geworden, eene nieuwe eeuw herleven; haat en verbittering van de aarde gebannen worden; en het menschelyk geslacht, zich verbroederen! de vorsten zouden niet, gelyk weleer, hunne *eigen* grootheid en belang, maar het waarachtig volksbelang bedoelen, en de volken voortaan, de gehoorzame onderdanen hunner gelukkige vorsten zyn. Dan zoude de staatkundige wereld met verjongde kracht ontluiken; de vorst niets dan welvaart en volksgeluk rondom zynen troon verspreiden, en de negentiende eeuw moest in de jaarboeken van Europa worden, wat een' weldadige lente en vruchtbaren zomer, na rampspoedige en kommervolle jaargetyden dikwerf zyn. Heerlyke toekomst hoe lachte gy ons tegen! Gy zoudt al het geledene rykelyk vergoeden en wy ons dankbaar nederbuigen voor dat weldadig wezen, dat uit al het kwade, dat ons drukte, zoo veel goeds had doen geboren worden.

Dusdanig waren onze redeneringen en bespiegelingen, tot dat eindelyk het lang gewenschte oogenblik kwam, en wy, met de lente-zon van het jaar 1814, ook de zon van heil voor het staatkundig Europa meenden te ontdekken. Wat is echter bedriegelyker dan de toekomst en staatkundige berekeningen? of is niet vaak, als vrede en welvaart ons scheen te wachten, oorlog en rampspoed ons deel geweest; terwyl men op eenen anderen tyd, voor het uitbarsten eens fellen krygs beducht, een gelukkigen en weldadigen vrede zag verschynen?

Wy droomden ons eene toekomst, die uit derzelver aard onbestaanbaar was, en in de gevolgen hoogstnoodlottig voor Europa had kunnen worden; de mensch toch, blyft zich by eene groote en schielyke standverwisseling zelden gelyk; want in plaats van met bedaardheid party te trekken van de gunstiger omstandigheden, waarin hy zich bevindt, wordt hy trotsch, woelziek en onbedachtzaam, en in dezen staat van geestbedwelming, zal hy onnadenkend voorthollen, zonder de wending van het fortuin, die zyn ondergang ten doel heeft, te bemerken, voor dat het reeds te laat is om zich geheel te herstellen; dan eerst ontdekt hy zyne dwaling, die te moeyelyker verbeterd kan worden, naarmate hy zich verder van het vorige standpunt verwyderde.

Even zoo is het met een volk, dat, onder de dwingelandy zuchtende, geheel onverwacht, eene te groote vryheid verkrygt; weegt de dwingelandy loodzwaar op de schouders van hen, die zich slechts een flaauw idée van ware vryheid weten te vormen,—de ondervinding heeft door alle tyden bewezen, dat te veel gevierde vryheid, al ras alle teugels en banden verbreekt, en in volstrekte losbandigheid ontaardt. Zy kan niet duurzaam zyn, tenzy zy voorzigtig gevoed, langzaam en bedaard geleid, maar vooral door een' onverwinbare hand in toom gehouden wordt. Zal een driftig ros breidelloos voorthollen, waar een bekwame ruiter de teugels in handen heeft? Maar niet *alles is, voor allen* en *altoos goed:* die een stier wil *beteugelen in zyne woede*, legt hem kluisters aan, maar die een vos wil vangen, dient zynen aard en nukken te kennen,—by zy waakzaam en voorzigtig als deze.

De vorsten zich sterk wanende door de onderlinge goede verstandhouding, die er heerschte, lieten de vroegere staatkunde, voor een zwak idéaal, dat men zich in lateren tyd gevormd had, varen, en het vorige stelsel door een' verlichten volksgeest zoo verre verjagen, dat men eerst te laat ontdekte, dat met het gevaarte, ook de teugels aan hunne handen waren ontglipt.

Welke heilzame gevolgen heeft nu eene dusdanige verandering van staatkundige begrippen en een verlichtere volksgeest voor Europa gehad? Ik beken, het niet te kunnen bepalen. In plaats van by eenen vyftienjarigen vrede, gelukkiger en wyzer te worden, zyn de lagere handelsklassen uitgeput, de arbeidende gedeelten van het volk byna tot aan den bedelstaf gebragt, en van overal hoort men de luide kreet opgaan, van ontevredenheid, over verdrukking, onregtvaardigheid en ondermyning van volksregten.—Het behoort niet tot myn plan [illegible] breede aan te toonen, in hoe verre deze klagten gegrond zyn, doch steunen zy op waarheid: ongelukkig het volk! Is het daarentegen valsch: beklagenswaardig [illegible], die in plaats van by verlichting stille te[illegible] weeken, het hart met snoode ondankbaarheid en [illegible] vervult. Maar zeker is het, dat de staatsschuld, schier in ieder ryk dermate vermeerderd [illegible], dat zy met regt drukkend voor het eigenlyk [illegible] volk genoemd moge worden, *daar* de eerste aanleiding tot [illegible], of liever tot misnoegen heeft; waarby [illegible], de teleurstelling, dat de gelukkige dagen, van welke men droomde, in het geheel niet kwamen, en de uitzigten daarop hoe langer hoe meer, voor ons nog verdwenen; terwyl eindelyk, die hooge gedachte, welke men zich van den verheven volksgeest, als kweekster van het reinste geluk vormde, in een oogenblik verydeld is, en in de grootste teugelloosheid veranderd, waarvan in de gevolgen voor Europa niet veel goeds te wachten is. Er zyn zaden in het hart der volken ontkiemd, die in tyds uitgeroeid hadden moeten worden, maar nu wortel geschoten hebbende, te duidelyker ontdekt zullen worden, naarmate zy zich meer ontwikkelen en de planten hooger opschieten! Of zyn niet reeds in Frankryk, by de Zuid-Nederlanders, en waar niet al de grondslagen der MONARCHAAL CONSTITUTIONELE regeringen ondermynd geworden; hebben die troonen, door een schaar van aanzienlyken, die maar al te veel hun zelfs belang bedoelen, gesteund en in balans gehouden, in sommige ryken van die werelddeel niet reeds alle hunne hechtheid verloren! . . . . . Ongelukkig de vorst, die zyne onderdanen in plaats van rondom zynen troon, tegen over zich ziet; waar de aanzienlyken de zuilen zyn, welke den troon moeten schragen, en waar de geestelykheid niet gekeerd wordt, zoo zy een anderen weg mogt gaan, dan welken godsdienst, pligt en geweten haar aanwyst, en meest overeenkomt met het staatkundig belang. Of kan zulk een staatkunde het heil van een volk en te gelyk dat van den vorst bevorderen? FREDERIK DE GROOTE dacht er ten minste in zynen tyd anders over. De aanzienlyken vormen, ja, eenen digten muur om den troon, maar te zwak om een' storm door te staan; terwyl de geestelykheid, wel eens aan een geheel ander doel werkte, dan het volk wyzer, beter en gelukkiger te maken, en liefde voor zynen vorst in te planten.

Zie daar bruischt nu de volksgeest op, aangehitst door fortuinzoekers, die hun geluk op de puinhoopen van een ander trachten te vestigen; hunne woede is gerigt naar hem, die ze met kracht had moeten beteugelen; maar wie stuit nu een volk in deszelfs vaart, dat door listige DEMAGOGEN aangedreven, alles medesrukt wat het tot staan mogt willen brengen. Nu wordt de muur bres geschoten en de zuilen van den staat neigen ten val; de godsdienst heeft haren invloed op het volk verloren, en de troon, die nog onlangs zoo veel luister om zich verspreidde, stort neder en ligt verbryzeld; de Koning is geen Koning meer . . . . het volk verkeert in eenen staat van ylhoofdigheid en . . . . daar heet het helaas! *"dat volk is vry!"*

Rampzalige vryheid: wat zal het einde wezen van zulk eene teugellooze drift, als thans de Europesche volken beheerscht, daar zy, om eene vryheid te verkrygen, waarby zy zich gelukkig wanen, beginnen met in hare eigene ingewanden te wroeten, en zich zelven te verteeren!—Rust en orde, by een ontzagwekkend bestuur, en naar de behoefte des tyds en des volk gevormde wetten, maakt een volk veel gelukkiger onder een alleenheerschenden Koning, dan eene vryheid, waar de hoogste magt by het zoogenaamde volk berust. "Maar de *Constitutie?*" Eene overeenkomst tusschen vorst en volk is goed, om aan de willekeurige opperheerschappy, die zoo ligt in dwingelandy ontaardt, paal en perk te stellen, maar zy moet niet overdreven en tot kleine byzonderheden uitgestrekt worden; want wat is er van een huisgezin te wachten, waar ieder in het byzonder onbepaald vry is, of zyn wil; dezelfde regten met den vader heeft; en wat meer is, eene overeenkomst met hem getroffen hebben, *hoe* hy hen moet besturen, zyne liefde en gunsten onder hen verdeelen, of straffen opleggen. Kan die vader in nadruk VADER zyn? Ja, voor de goeden misschien; maar kan hy het ook voor de kwaden? onmogelyk.

Dat Europa een blik op het voorledene werpe! Wat anders was, by algemeene volkswoelingen om grootere vryheden te verkrygen, het gevolg daarvan, dan overheersching en dwingelandy? Hebben niet alle republieken, waar de magt by het volk scheen te berusten, zoo lang met zich zelven in tweestryd geweest, tot het inroepen van vreemde hulp, en eene volstrekte alleenheersching het noodzakelyk gevolg daarvan werd, indien men althans een volkomenen ondergang wilde verhoeden? Hebben de ontelbare verdeeldheden, twisten en woelingen, en de daaruit ontsproten oorlogen in Azia, ten tyde dat Europa begon te ontluiken en magtig te worden, niet den ondergang van dat werelddeel ten gevolge gehad? Dat wy dan, die op verlichting, beschaving en verdediging van vernuft, verstand en hart bogen, de oogen openen, en ons wachten van niet op de klip der verwoesting te stooten, waarop de ondervinding ons leert, dat reeds zoo vele ryken en staten zyn vergaan! *[illegible] vryheid!* Hoe is het mogelyk dat hetzelfde geslacht, dat reeds eenmaal de wrange vruchten van het zaaigen van den Franschen vryheidsgeest smaakte, en met de bitterste slaverny heeft geboet, andermaal lust gevoelt dien te volgen, en waar, by een' algemeene voortgang, misschien eenen anderen, NAPOLEON noodig zoude wezen, om dien tuimelgeest met vernielende woede te stuiten! En welke zyn de vruchten die een volk reeds by den aanvang van zulk eene vryheid oogst? [illegible] Getuigt het *O! Belgen!* hoe duur gy ze nu reeds betaalt. Onder het vaderlyk bestuur van DEN BESTEN DER KONINGEN, waart gy gelukkig en vry, de koophandel en zeevaart bloeiden by u meer dan in eenig ander land, en strooiden hare schatten, voormaals zoo mildelyk aan *Holland* geschonken, nu rykelyk in uwen schoot; de fabryken en nyverheidstakken bloeiden weelderig; akkerbouw en veeteelt vergoedde rykelyk des landmans moeiten en zorgen, en *Brussel* . . . . dat ondankbare *Brussel!* was een tempel der liefde van eenen Vorst jegens zyn Volk geworden; en nu? . . . . maar gy zyt vry, en door die vryheid diep ongelukkig. Wy mogen Uw lot beklagen, wy benyden het u niet!—HOLLAND benydt noch uwe vryheid noch uw geluk; en waar het juk niet zwaarder drukt dan dat, wat onze dierbare Koning ons op de schouders legde, is het gemakkelyk te dragen en verre te verkiezen boven eene vryheid, waarin men voorthollt, tot ons de adem en de krachten begeven, en wy, uitgeput of dood, ter aarde nederstorten.

Dat zal misschien het lot der *Belgen* wezen, terwyl de *Hollanders* by het getrouw bewaren van der vaderen spreuk, "eendragt maakt magt," de oude welvaart eens weder zien herleven, en zoo het loon smaken, voor een moed, eene standvastigheid en trouw, waarover Europa zich byna ieder oogenblik meer moet verwonderen.—Of zoude men het voor onmogelyk houden, dat HOLLAND ooit weder een hoogeren trap van bloei en welvaart konde bereiken, zoo eens, by eene duizende malen afgebeden, *scheiding van BELGIE, de Schelde niet weder gesloten wierd?* Het sluiten der Schelde, ik beken het, heeft altyd een' zeer voordeeligen invloed op onzen handel gehad; maar doch zoo niet, dat men *daaraan bepaaldelyk* den bloei van onzen handel mag toeschryven; immers toen by den MUNSTERSCHEN VREDE, eerst *het sluiten der Schelde werd bepaald en toegestaan*, had reeds de handel in deze gewesten eene zeer aanmerkelyke hoogte bereikt. Het aandeel hetwelk Holland *aan* en in die onderhandelingen had, zal wel tot genoegzaam bewys daarvoor verstrekken.

Heil aan U myn dierbaar vaderland dat te midden der grootste woelingen en staatsorkanen, die Europa teisteren en in de verte met slaverny bedreigen, rustig, en bedaard de toekomst verbeidt; liefde en eendragt in uw binnenste kweekt, en met standvastigheid en moed, tegen muitende naburen, uwe grenzen verdedigt! Wee hem, die het waagt het grondgebied der oude gewesten te schenden,—hare verdedigers staan gereed en blaken van edelen moed om voor den heiligen grond der vaderen te stryden, en is het noodig, het leven te laten: zoo ligt de oude leeuw gerust in zyn hol, terwyl stormen en onweders bulderen, en het zwaarste geboomte op deszelfs stammen heen en weder slingert;—maar wie waagt het hem in zyne woning te bestoken! . . . zyn' aangeboren moed en natuurlyke kracht zal zich ook te midden der verschrikkelykste woelingen met luister ontwikkelen, en in den stryd is de verraderlyke overmagt alleen in staat hem de zege te betwisten.

Het is *welberaden moed* en *natuurlyke kracht*, die een volk sterk maken, en eene aanzienlyke plaats, in de tyd der volken doen bekleeden; *en waar werden die ooit schooner ten toon gespreid, dan in deze dagen, door het oud-Nederlandsche volk!*—Waar toch is een volk zoo vreedzaam, zoo eensgezind, zoo vorst- en vaderlandlievend als hier? Waar worden zoo vele gevraagde en vrywillige opofferingen op het altaar der vaderlandsliefde gebragt, als by ons? Waar heeft waarachtige verlichting en beschaving, door wysheid geleid, zulk een hoogen trap van volmaking verkregen als hier? en waar vooral, heeft de godsdienst nog zulk eene hooge waarde, als by de echte Nederlanders gevonden wordt? Neen mannen broeders! daar er nog zoo vele voorvaderlyke deugden onder ons zyn overgebleven, wanhopen wy aan het lot van ons dierbaar vaderland niet! zoo lang onze vaders mildelyk geven, onze moeders ons met betraande oogen ten stryde aanporren, de teedere maagdenhand ons vanen om onder te stryden, en lafenis voor onze wonden bereidt, en ons de heldenmoed van het voorgeslacht bezielt, mogen wy met den onvergetelyken Helmers zeggen:

Neen wanhoop niet aan 't lot, dat Nederland verwacht,
De deugd stierf nog niet weg van 't heilig voorgeslacht!
Neen Neêrland zal niet, als een nachtgezicht, verdwynen;
De zon zal eenmaal weêr in vollen luister schynen
Zing voor den tydgenoot der oudren heldendaân,
[illegible] kroost leere op hun spoor in 't onweêr vast te staan.